

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Nagy Endre ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. április 27. napján meghozott, 8.P.21.807/2011/3. számú ítélete ellen az alperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A alperes neve alperes által kiadott ... című napilap ... napi számának 16. oldalán „...” címmel jelentetett meg cikket. Az írás a ... -i közgyűléséről számolt be többek között arról, hogy a szövetség elnökének megválasztását is érintő szavazás szabálytalanul zajlott. Közölte azt, hogy a szabálytalanul voksoló küldettek között volt felperes neve felperes, a ... jogásza is.

A felperes sérelmezte a lapban közölteket, ezért sajtó-helyreigazítás közlésére kérte kötelezni az alperest azzal hogy valótlan volt az az állítás, amely szerint szabálytalanul szavazott volna a közgyűlésen.

Az alperes kérte a felperes keresetének elutasítását.

Hivatkozott a ... Alapszabályában foglaltakra, mely szerint a közgyűlésen a tagszervezetek törvényes képviselői vehetnek részt, illetőleg azok a küldöttek, akiket a tagszervezet megszavazott. A felperes azonban egyik csoportba sem volt sorolható. Kifejtette, hogy a jelenléti ívek vizsgálatát követően a szövetség főtítkárának jelenlétében jegyzőkönyvet készítettek, melyben megállapították, hogy a felperes neve

és aláírása a jelenléti íven nem szerepelt. Abban az esetben viszont, ha a felperes nem szerepelt a jelenléti íven és a tagszervezet képviselőjeként sem regisztrálták, akkor szabályszerűen nem is szavazhatott. Bizonyos, hogy a felperes a közgyűlésen szavazott, mert rendelkezésre áll egy fényképfelvétel, melyen a kezét felteszi.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 8 napon belül a ... című napilapban és az online kiadásában is a következő helyreigazító közleményt jelentesse meg:

„A ... című napilap ...-i számában és annak online kiadásában is valótlan állítás volt az, hogy a ... -i közgyűlésén a szabálytalanul voksoló küldöttek között volt felperes neve, a ... jogásza is.

A valóság az, hogy felperes neve a ... egyik tagszervezetének küldöttje meghatalmazásából vett részt a közgyűlésen, a rendkívüli közgyűlés napirendjén lévő határozatok meghozatalánál azonban nem szavazott."

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 forint + áfa perköltséget, és az államnak külön felhívásra 27.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 79. § (1) bekezdésében foglalt szabályt.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a korábban előtte folyamatban volt 29.P.22.567/2010. számú per iratai között fellelhető ... részéről a felperesnek adott, a ... napi közgyűlésen való eljárásra jogosító meghatalmazás. Ezzel egyidejűleg megállapította, hogy a közgyűlésen ... a ... regisztrált és szavazati joggal rendelkező küldöttje volt.

Megállapította továbbá, hogy a ... rendkívüli közgyűlésén készült jegyzőkönyv szerint a delegált küldöttek csak az akkreditációs kártya felmutatásával szólalhattak fel és szavazhattak, melynek használata nem volt átruházható.

A beszerzett iratokból következően a közgyűlésen résztvevők szavaztak a jelöltek szavazólistára való felkerülése tárgykörében, majd titkosan az elnök és a két alelnök személyére. A szavazócédulát csak az akkreditációs kártya felmutatásával lehetett leadni. Az iratban rendelkezésre állt egy olyan fényképfelvétel is, mely ...t ábrázolja, amint szavazócéduláját a szavazóurnába helyezi.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy valótlan tényállítás az alperes részéről az, hogy a felperes a szabálytalanul voksoló küldöttek között volt.

Döntőnek minősítette azt, hogy a szavazás titkos módon folyt és a tisztségviselők megválasztására vonatkozott, ezért az volt vizsgálandó, hogy ebben a felperes részt vett-e illetéktelenül.

A rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy a cikk a tisztségviselők választásáról szólt, és az írásban szereplő voksolás pedig a tisztségviselők személyére vonatkozó szavazást jelentette. Az alperes által hivatkozott fényképfelvételről, melyen a felperes is feltartja a kezét, nem pontosan megállapítható, hogy ezen alkalommal mely kérdés tekintetében történt állásfoglalás.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, és kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását és jogtanácsosi munkadíjának megállapítását.

Előadta, hogy a cikk nem állított olyat, hogy a felperes a ... elnökének megválasztásához adta volna le szavazatát. A cikk tartalmából még közvetve sem lehet ilyen összefüggést levonni. Hivatkozott arra is, hogy a felperes által megjelentetni kért helyreigazító nyilatkozat szövegén az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett, arra vonatkozó közlési igényt a kereset nem tartalmazott, hogy felperes milyen tárgyban szavazott. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság lényegében hivatalbóli bizonyítást folytatott le akkor, amikor beszerezte a 29.P.22.567/2010. számú ügy iratait. A kérdéses iratban szerepelt egy jegyzőkönyv, ahol ... úgy nyilatkozott, hogy a felperes az akkreditálási íven nem szerepelt, így nem volt meghatalmazása sem. Ebből a nyilatkozatból pedig egyértelműen következtethető, hogy a felperes a közgyűlés idején még meghatalmazással sem rendelkezett. A nyilatkozat azt is tartalmazza, hogy csak azok vehettek részt a nyílt szavazáson is, akik a meghatalmazásukat leadták, így részvételi és szavazati jogosultságukat igazolták. Mindebből levonható az a logikai következtetés, hogy a felperes nem rendelkezett meghatalmazással, vagy azt nem adta át a szervezőknek és úgy kapott szavazócédulát, hogy a jelenléti íven sem a nevét, sem meghatalmazotti minőségét nem tüntették fel, és kézjegyével sem látta el a jelenléti igazoló okiratot. Ilyen körülmények között pedig a cikk szerzője minden további nélkül szabálytalan szavazónak minősíthette a felperest. Az iratanyagból az is következtethető, hogy abban a perben sem állt rendelkezésre a felperes meghatalmazása, az csak egy másik, a Pesti Központi Kerületi Bíróságon folyamatban lévő büntetőügy iratai közül került kikérésre. Ez arra utal, hogy a felperes a közgyűlés idején bizonyosan nem rendelkezett meghatalmazással, különben ezt nem kellett volna beszerezni egy büntetőeljárás irataiból.

Az alperes sérelmezte a megállapított perköltség összegét is, mert a felperes részére megítélt ügyvédi munkadíj sokszorosan meghaladja a sajtó-helyreigazítási perben megszokott mértéket. Jelen esetben a felperesi jogi képviselő felkészüléséhez sem volt szükség különösen hosszú időre, tekintettel arra, hogy a helyreigazítási kérelmet a felperes személyesen nyújtotta be a sajtószervhez. A jogi képviselő aktivitása a perben csekélynek volt mondható és felkészültsége sem volt tökéletes, mert a bíróság azon kérdésére, hogy a felperes tagja-e a ...-nak, illetőleg hogy a felperes milyen tárgyban szavazott, a jogi képviselő választ adni nem tudott. Hiányzik továbbá az ítéletből a perköltség mértékének megállapítására vonatkozó jogszabályi hivatkozás is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság határozatával teljes egészében egyetértett, ezért azt a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság annyiban tévedett, hogy az alkalmazandó jogszabályok között a Ptk. 79. § (1) bekezdésének nem az elbíráláskor hatályos szövegét tüntette fel.

A hatályos Ptk. 79. §-a szerint, a sajtó-helyreigazításra irányuló igény érvényesítésének szabályait a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény, valamint a polgári perrendtartásról rendelkező törvény állapítja meg.

A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése alapján, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítását valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

Nem osztotta a másodfokú bíróság az alperes azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság hivatalból folytatott le bizonyítást. A bíróság előtt folyamatban volt perek iratanyaga szükségképpen a bíróság hivatalos tudomását képezi, függetlenül attól, hogy az adott jogvitában esetlegesen nem ugyanaz a bíró döntött.

A Pp. 163. § (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróság az általa köztudomásúnak ismert tényeket valónak fogadhatja el. Ugyanez áll azokra a tényekre is, amelyekről a bíróságnak hivatalos tudomása van. Ezeket a tényeket a bíróság akkor is figyelembe veszi, ha azokat a felek nem hozták fel, köteles azonban a feleket e tényekre a tárgyaláson figyelmeztetni.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályoknak megfelelően járt el, amikor a folyamatban volt per megjelölésével és az iratok ismertetésével az általa figyelembe vett bizonyítékokat a per anyagává tette (3. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal).

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat helyesen értékelve, helyes következtetésre jutott.

A PK 12. számú állásfoglalás alapján a felperes által sérelmezett szövegrész értelmezését a cikk egészét érintve, az egymással összetartozó részek összefüggései alapján kellett elvégezni. A felperes szabálytalan voksolására való hivatkozás kifejezetten azon közlés után szerepelt, ahol a nyilatkozót idézve az írás éppen arról szólt, hogy minden résztvevőnek lehetőséget kell teremteni, hogy szabályos körülmények között mérettesse meg magát. Ez nyilvánvalóan a tisztségviselők választásával, közelebbről pedig az ezzel kapcsolatos szavazással volt összefüggésben, nem pedig esetleges ügyrendi vagy egyéb kérdésekkel. Egyszerű szövegértelmezéssel nem lehet más értelmet tulajdonítani a sérelmezett közlésnek mint azt, hogy a cikk ezen a helyen a felperes tisztségviselők megválasztásában történő részvételét helytelenítette.

Az elsőfokú bíróság nem terjeszkedett túl a felperes kereseti kérelmén a helyreigazító közlemény megfogalmazásával sem, mert a megállapított szöveg az érthetőség szempontjából szükségszerűen a sajtó-helyreigazítást olvasók számára pontos eligazítást nyújt a cikk felperest érintő részéről.

Az alperes nem tudott olyan eredményes bizonyítást felmutatni, mely alapján megállapítható lett volna, hogy a felperes ténylegesen és szabálytalanul részt vett a vezető tisztségviselők megválasztásában. A bizonyítékok helyes értékelésével összefüggésben a másodfokú bíróság is utal arra, hogy az iratanyag között rendelkezésre állt olyan fényképfelvétel, melyen egyértelműen beazonosítható ..., amint titkos szavazás keretében a vezető tisztségviselők személyéről a szavazatát leadja. Mivel a felperes a meghatalmazás révén ...hez, mint helyettesített személyhez volt köthető a közgyűlésen való részvétellel összefüggésben, és olyan felvétel pedig nem volt, mely a felperest ábrázolta ugyanilyen módon végrehajtott tevékenység közben, okszerű volt a következtetés, hogy az elnök és az alelnökök személyéről való döntésben a felperes nem vett részt.

A másodfokú bíróság a meghatalmazás létét tényként kezelte, annak keletkezése és felhasználása körülményeivel érdemben nem foglalkozott, mert a cikk fentebb hivatkozott lényegi tartalmát is figyelembe véve, nem volt bizonyított, hogy a felperes a vezető tisztségviselők megválasztásában közreműködött.

Az elsőfokú bíróság a felperesi jogi képviselőt megillető perköltségről is helyesen határozott - függetlenül az alkalmazott jogszabály megjelölésének elmaradásától -, mivel döntését a felperes és képviselője által kötött megbízási szerződésben foglalt ügyvédi munkadíj alapján hozta meg. A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a megbízásban foglalt összeget kell a bíróságnak figyelembe vennie. Mivel a felek annak tudatában kötöttek ilyen szerződést, hogy a felperes maga terjesztette elő a pert megelőző helyreigazítási kérelmet, a bíróságnak sem kellett figyelemmel lennie erre a körülményre. Az alperes egyéb kifogásai sem módosíthatták érdemben a perköltség mértékét, mert a per érdemi eldöntésére nem voltak kihatással.

Ugyan az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, és ezért a Pp. 239. § utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján másodfokú perköltség fizetésére lenne köteles, de a megbízási szerződés szerinti díjmegállapodás a teljes peres eljárásra vonatkozott, melyet az elsőfokú bíróság már az első fokú eljárásra vonatkoztatva megítélt, ezért a másodfokú bíróság ezt meghaladó fellebbezési költséget külön nem állapított meg a felperes javára.

Az alperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles viselni a le nem rótt fellebbezési illetéket.

Budapest, 2011. szeptember 13.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő